

mangt og hvat

Rittstjóri: Jákup F. Nielsen

Vestmanna undir seinna heimsbardaga

Tað var um seinnapartin 29. august 1941. Fólkið fekst við hoyggið; ongin varnaðist nakkað ringt enn minni, at hetta skuldi fara at verða ein merkisdagur bygðarinnar. Av tí at veðrið var so gott, var bert ein trolari inni — »Leo« nevndur. Hann lá uppankraður innanvert á Grynnum. Hann var beinleiðis komin heimanífrá um morgunin.

Ein feroyskur bátur — ein tristur — var á veg í land frá trolaranum, tá bráðliga ein flúgvári kom brolandi niður yvir bygðina. Hann kom úr útnyrðingshorninum og helt beina kós í landsynning, tórnaði runt Eigilsnes, fleyg samuliga inn yvir trolaran aftur, gjörði eitt sving inn í Heygardal og kom nú brolandi út av Fjörð. Eldurin stóð frá honum, hann skjeyt við øllum, sum skjótast kundi við. Á tí spegilsklára sjónum tók kulurokið seg upp eins og ein stórtur havormur, ið kom bændandi sér út av Fjörðinum fyrri at

tveita seg yvir »Leo«. Tá flúgvárin nærkaðist trolaranum, stoytti hann sér á høvðið — nú fingi Vestmenningar á fyrsta sinni at siggja, hvussu »Luftwaffe« bumbur ein trolara.

Stutt áðrenn flúgvárin kom yvir trolaran, loysti hann tveim um bumbum, sum tá fyrsta lotuma fóru skettar fram gjøgn um luftina av ferðini, men alt sum ferðin minkaði, koppaðu tær sér meir og meir fram yvir, til tær at endanum sóust at fara við gronini fyrri beint niður móti trolaranum og raktu — sjógvin.

Hin fyrra bumban fall miðskeiðis millum trolaran og eyst

Framhald á 6. síðu. (1)

5 spurningar

Hvorjir eru hesir persónarnir?

1)

2)

3)

4)

5)

Sendið svarini innan hósdagin komandi til »Mangt og hvat« (mrk. kapping nr. 11). Box 76, Tórshavn.

1. vinningur: Bókin »Kring jorðina í kavbátie«.

2. vinningur: Bókin, »Robin Hood«.

Millum tey røttu svarini verður lutakast millum 1. og 2. vinning.

Svarini til seinastu kapping vóru hesi:

1. Mogens Wahl, ríkisumboðsmaður, Tórshavn.

2. Reinhold Silá, arbeidsmaður, Tvøroyri.

3. Martin Joensen, lögtingsmaður, Tórshavn.

Nýggj pláta komin út hjá Harkaliðnum

Hesar seinastu dagarnar hevur ein hoyrt nógv til visuna: »Í dans«. Hetta kemst av, at Harkalið hevur spælt hesa visu inn á plátu og er hon útkomin fyrri stuttum.

Umframt hesa visu er sangurin »Eitt kveldið so síðla«.

Tónleikurin er sera væl til rættislagdur, og skulu vit siga okkara hugsan um hesa plát-

una sum heild, meta vit hana at vera hin besta av øllum teimum trimum, ið Harkalið hevur spælt.

Tey, ið leika við í Harkaliðnum, eru hesi: Annika Hoydal, Kári Mouritsen, Jógvan Dahl og Jógvan Joensen.

Her hava vit so visuna: »Í dans«, yrkt hevur John David-

Nú gerast kveldini myrk og long,

og lítið eg dugi at spinna.

Heima har gerst mær stovan ov trong,

hvar skal eg mær stuttleika finna.

Frægast man vera at fara í dans.

»Heimalambið« er her, eg gev tí ans,

og í Klubbanum hittast vit, har man finnst eitthvørt vakurt fyrri mær.

So klæði eg meg í mín stutta serk,

ið neyvan til kníggja man rökka,

og silkisokkar og skógvar av lakk,

ið bráðliga sundur munnu stökka.

Ja, skjótt er at greiða mitt dréingjahár,

eg klini so smyrsl upp á kysusár,

so er daman í »galla« og fjongd,

bert nú torvar mær ein Heimalambsdrong.

Mót Klubbanum seti eg mína kós,

har jazzbandastreingirnir grenja,

og gævi eg fann mær ein fittan matrós,

sum meg út í dansin kann venja.

So kvikliga stígi eg um Klubban gátt,

eg veit at eg fái eina stuttliga nátt,

nú eg siggi ein fittan korporál,

hann skal vera í kvöld mitt høvudsmál.

Við blíðum eygum og bros á kinn,

eg tíðum á hann man kveita.

Vakrari drongi í hold og skinn,

tú leingi eftir skal leita.

Hann hyggur og brosar yvir móti mær,

hann kennir at eg havi hug á ser,

og so stýrir hann fram ger eitt bukk:

Má jeg be' om en dans, frk. Smuk.

Til jazzbandagrenjan vit fara á flog,

og fram eftir gólvnum reika,

og eyguni hittast og verða vom,

meðan hjarta í ørsku man leika.

Hann lýðir mær í oyrað: Skal vi ta' os en tur,

her bliver så trangt som i fangebur,

og úr Klubbanum hvørva vit brátt,

nú fyrst byrjar hin stuttliga nátt.

So vinarliga hond í hond,

vit undan fólkinum renna,

og steða forpost har Yviri við Strond,

har ongin okkum man kenna.

Máin hann skínur yvir Nólsoyarfjørð,

hann skínur og dansar, so at vit verða or,

og teir knappar teir skina sum gull,

og av elskhug verði so full.

Eg kvøði ei meira um hesa nátt,

eg hvdi jú fleiri slíkar.

Er drongurin fittur og veðri gott,

so alt eftir vild seg líkar,

og hugurin er góður av besta slag,

um teir koma aftur, ella fara avstað,

men tá vit ikki longur fáa drong,

ja, so fara vit allar undir kong.

Góð ráð

Trek vindeyggu

Ofta eru vindeyguni trek at fáa upp og aftur. Tey flestu hava ein tálgabita í húsinum — gniggið kantarnar við honum, og tað eru ongin trupulleikar við vindeygnum.

Blóðblettir

Vanliga fara blóðblettir burtur við at koyra kalt vatn á plaggið, ið vaskast skal, men skuldi hetta miseydnast, ber til at koyra eitt sindur av salti í vatni — tað plagar at hjálpa.

Hárbustin

Eitt petti av einum gomlum nylonsockki verður lagdur omáan yvir hárbustina. Nylonið sýgur dustið til sín, og tað verður lætt at reinsa bustina.

VÆL DØG!

Sannleiki verður til allar tíðir sannleiki, men ikki til allar tíðir sannleiki.

Blindur er bókleysur maður.

At liva er fyrst at geva blómu sína og síðani sína frukt.

4. Jóan Petur Davidsen, fyrrv. lögtingsmaður, Sandur.

5. Poul Jacob Olsen, lögtingsmaður, Klakasvík.

3. vinningur: 24 tushpennar

stórir tekniblokkur og blýantur var vunnin av:

Tórhallur Nolsøe, Nólsoy

4. vinningur: Fimm kúlupennar vóru vunnin av:

Jóhan Dalsgaard, Argjaveg 1, Tórshavn.

Vit ynskja hesum tillukku, vinningarnar fáa tey við postinum.